

da Bestyrelsens Virksomhed var bleven indskrænket til dels at modtage og undersøge Ministeriets aarlige Redegjørelse for Røgeriets Drift, dels at varetage Aktionærernes Interesser med Hensyn til den dem tilfaste Rentegaranti, maatte være tilbøieligt til at træffe Overenskomst om en endelig Opjørelse ved Udløsning af Aktionærernes Rettigheder. Ligesom man, — hvad der fremgaar af det foran Anførte, — ganske maatte dele den Betragtning, der stikende var Forudsætningen for dette Bestyrelsens Forslag, nemlig at der ikke kunde være mindste Udsigt til, at Selskabet vilde blive i Stand til paany at overtage Fabrikens Drift, saaledes maatte man ogsaa erkjende, at de to af Bestyrelsen udtryffeligt paapegede Forhold gjorde en endelig Afvinding med Selskabet i høj Grad uønskelig. I sin nuværende retlige Stilling til Pantet er Staten, ifølge D. L. 5—7—8, forpligtet til at aflægge Aktieselskabet som Eier Regnskab for Pantets Bestyrelse, et Forhold, der, naar det vedvarer i længere Tid, er i høj Grad besværligt og endogaa let kan virke hæmmende paa Driften i en og anden Retning. Men af endnu større Betydning er det andet Forhold, hvortil Bestyrelsen i den citerede Motivering af dens Forslag har sigtet, at St. Croix Kolonialkassens i Anordningen af 16de Juni 1876 hjemlede Garanti for 5 pCt. Aktieudbytte vilde vedblive at bestaa uanset Statens Overtagelse af Fabrikens Administration, og kun vilde kunne bringes til at ophøre nu ved Selskabets Opløsning og Likvidation af dets Gjæld til Statskassen.

Under Hensyn hertil fandt Finantsministeriet, at Bestyrelsens Forslag burde gøres til Gjenstand for nærmere Forhandlinger, og da disse maatte fremstundes stærkt i Betragtning af, at ifølge Selskabets Love en Beslutning om dets Opløsning kun kan tages paa en ordinær Generalforsamling, og en saadan skal afholdes i November Maaned, formulerede man i Skrivelse af 19de November Forslaget, — som fra Bestyrelsens Side kun i al Almindelighed var angivet som en Udløsning af Aktionærernes Rettigheder, — nærmere saaledes, selvfølgelig med Forbehold af, for Ministeriets Vedkommende, at den fornødne Lovhjemmel erholdtes og for Bestyrelsens Vedkommende, at Generalforsamlingen tog de fornødne Beslutninger, at

1) Selskabet opløses, og dets hele Bo

(Aktiver og Passiver) overdrages til Staten, og

2) enhver Aktionær, der inden en vis Frist afleverer sin Aktie med alle dertil oprindelig udstedte Kupons til Finantsministeriet, faar 30 pCt. af Aktiens paalødende Kapitalbeløb udbetalt af Statskassen,

saaledes at disse to Poster selvfølgelig gjensidig betinge hinanden.

Næst at tage et Forbehold om, at Generalforsamlingen, — hvad der jo fulgte af sig selv, — ikke ved nogen Beslutning kunde forpligte de enkelte Aktionærer til at indsende deres Aktier til Indløsning, gjorde Bestyrelsen opmærksom paa, at det var den betjendt, at forfaldne Kupons af et ikke ringe Aktiebeløb i sin Tid vare blevne afhændede af Aktiernes Eiere, saa at disse vilde være udelukkede fra at benytte Afdgangen til Indløsning, hvis den af Ministeriet foreslaaede Form for denne fastholdtes, hvorfor det anbefalede, at ogsaa forfaldne Kupons enkeltvis, saavel som Aktier, der manglede nogle Kupons, skulde modtages til Indløsning, og da Bestyrelsen endvidere mente, at 30 pCt. af Aktiebeløbet vilde være en for ringe Indløsningssum, i Betragtning af, at der til de indtil 1878 udstedte Aktier (1,070,000 Kr.) hørte 10 Aargange af allerede forfaldne Kupons à 5 pCt. og til de i 1879 udstedte Præferenceaktier (345,000 Kr.) 9 Aargange à 5 pCt. garanteret Rente, foreslog den Indløsningssummen fastsat til det fulde garanterede Beløb af indleverede forfaldne Kupons, hvilket altjaa vilde blive henholdsvis 50 eller 45 pCt. af Aktiebeløbene. Medens Finantsministeriet nægtede at gaa ind paa sidstnævnte Ændring af dets Forslag, maatte det erkjende, at den førstnævnte, angaaende Indløsningen af enkelte Kupons m. m., var grundet i Billighed, og man er derfor gaaet ind derpaa, saaledes at Indløsningen af de alt forfaldne Kupons, der præsenteredes heriftil, sattes til 60 pCt. af den tilsvarende garanterede Rente, ligesom et lignende Beløb skulde fradrages for hver manglende forfaldende Kupon af de til Indfrielse præsenterede Aktiebrev. For de ældre Aktier svarer en saadan Indløsning nysigtig til de tilbudte 30 pCt. af de med vedhængende Kupons afleverede Aktiebrevs paalydende Beløb, og det Samme gjælder om Præferenceaktierne af 1879, forsaavidt disse sidste Aktiebrev selv overhovedet fremkomme til Indløsning, hvorimod der, forsaavidt de til nogen Præfe-